

До тукъ изрядихми и назначихми (казва Шафарикъ) най-главны-ты учены мъже, които неуморно сѣ ся трудили да нарядятъ, украсятъ и распространятъ Старо-Българскѣ-тѣ книжнинѣ въ Царь-Симеоново врѣмя у Българіѣ, и на които дѣла-та и имена-та сѣ дошли до наше знаніе — най-послѣ достойно е да ся каже съ почитаніе и важность и за самыа царь, комуто ся стои най-голѣма честь, слава и благодарность за всички тыя богоугодны дѣла и прѣполезны прѣдпріятія, които е извършилъ въ отечество-то си. — Самъ тоя голѣмый Българскый владѣтель *Симеонъ Великый* не само въ бойно поле е придобылъ голѣмѣ славѣ съ свои-ты свѣтлы побѣды, противъ непріятеля на народа си, отечество-то си и държавѣ-тѣ си, нѣ и въ мирно-то и тихо поле на науки-ты съ неуморны-ты си борбы за умно-то просвѣщеніе на своя народъ, уплелъ е на себе неувядаемы отъ признателность венцы отъ всичкый Славянскый свѣтъ, който има довѣка да го помни и приказва. Той освѣнъ дѣто е насърчявалъ и покровителствувалъ въ книжевны дѣла другы-ты учены, както: св. Климента, Ј. Екзарха и другы, нѣ още и самъ той съ перо-то въ рѣкѣ е пома-

---

вардятъ по разны Библіотеки у другы царства, а най-много въ Россіѣ у библіотеки-ты въ Москвѣ, Петербургъ, Кіевъ и по мѣнастиры-ты. А още колко ли другы рѣкописи има днесъ въ Българіѣ да лежатъ въ праха у Мѣнастиры, стары Чърквы, кѣща и др.